

Drost, dr. Witz, dr. Jelínek, dr. Koukal, dr. Kojecký, Kepert. V debatě byly probrány tyto hlavní body: Otázka subvence pro časopis »Všehrd« a celkového vedení časopisu. Při té příležitosti jednomyslně projeveny díky a důvěra vedoucím redaktorů p. prof. Čádovi. — Dále probrány běžné věci: poslední číslo; články a příspěvky do čísla příštího. Při tom mluveno o Englišových člancích v L. N. o jejich kritikách.

Redakční rada **bratislavská** konala schůzi dne 16. ledna 1932 v semináři stredoevropskom za predsednictví p. prof. Dra Rauschera. Zúčastnili se jí kol.: JUC. J. Luby, JUC. J. Podhorányi, Dr. Végh. Další jej členovia: Dr. L. Knappek, Dr. Přenosil, Dr. Jelínek a ostatní boli o predmete jednania informovaní zvlášť. V debate byly probrány tyto hlavní body: Rozšírenie práce referentskej a rozdelenie jej jednak na oblasti, jednak na jednotlivé obory právne. Budúca red. rada koná sa dňa 12. II. 1932 na obvyklom mieste o 1/27. hod. večer.

L i t e r a t u r a

Rudolf Pollak: System des Österreichischen Zivilprozessrechtes mit Einschluss des Exekutionsrechtes. — Wien, Manzsche Verlags- u. Univ. Buchhandlung. I. Teil 1930, II. Teil 1931, II. vyd., ss. VIII. 784, cena neuvedena. — Nově přepracované vydání Pollakova systému přináší ucelený a detailně propracovaný obraz současného civilního práva procesního. Dílo se může použít též pro náš právní řád, neboť jednak základní myšlenková stavba c. s. ř. zůstala dosavadní novelisací u nás i v Rakousku celkem nedotčena, jednak věnuje spisovatel zvláštní zřetel československým procesním novelám, a vedle toho i novější naší literatuře a judikatuře. Není možno v rámci tohoto stručného referátu probrati autorovu nauku. Celkové rozvržení díla se shoduje s obvyklou systematikou a proto se lze zde spokojiti s několika poznámkami netickými. Autor řadí civilní řízení soudní do práva veřejného jako součást práva ústavního proto, že jest velkorysým zařízením pro veřejné blaho. Naproti tomu soukromé právo jest mu uspořádáním jednotlivých nároků (»subjektivních práv«, nesprávně prý »práv« nazývaných). Mezi nároky jednotlivcovy patří také jeho nárok na právní ochranu (Rechtsschutzanspruch), směřující proti státu. Tento nárok jest upraven právem veřejným, ale oprávněný se ho může platně vzdáti (pacta de non petendo). Rozhodčí smlouva však není takovým vzdáním, nýbrž pouze se jí vzdává oprávněný určitého druhu právní ochrany. Z nároků na právní ochranu vyvozuje pak spisovatel další nároky, jak je hlavně říšsko-německá procesní theorie vybudovala: Urteilsanspruch, Feststellungsanspruch, Leistungsanspruch, Rechtsgestaltungsanspruch, Vollstreckungsanspruch, Sicherungsanspruch atd. Je zajímavé, že spisovatel, který v úvodě vytýká novějším směrům vědeckým upřílišněný »doktrinalismus« (str. III.), sám se přidržuje těchto spleťtých theoretických konstrukcí: pokud spisovatel svou výtku adresuje theorii normativní, nemůže mu věci znalý čtenář přisvědčiti, neboť tato theorie daleko jednodušeji a praktičněji konstruuje právní pojmy. Přítomná Pollakova soustava, pojednávajíc o tematu nejen s hlediska theorie a literatury, kterou vyčerpává dokonale, nýbrž i praxe a judikatury a přihlížejíc také k právním řádům sousedních států jest vhodně doplněným druhým vydáním autorova systému z roku 1903, který má již své místo v procesualistické literatuře.

Dr. Gerlich.

Univ. prof. Dr. Ernst Swoboda: Franz von Zeiller. Festschrift des Steirischen Kulturschutzbundes zur Enthüllung eines Gedenkbildes an Zeillers Geburtshaus in Graz. Graz 1931. Str. 60. Cena neudána. — Zachytiti a ozřejmiti filosofický podklad vzniku rak. obč. zákoníka jest úlohou obtížnou, která vyžaduje vedle dokonalé znalosti pozitivního práva, též a hlavně důkladné a láskyplné proniknutí učením jednoho